

GreekNews

Η ΔΙΓΛΩΣΣΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

VOLUME 2 • No 96 • Monday February 14, 2005 - Sunday February 20, 2005 • Δευτέρα 14 Φεβρουαρίου 2005

NYC - LI: \$1.00 • Outside: \$1.25

Εκδήλωση δασκάλων για την Ακαδημία Αγ. Βασιλείου

• Σελίδα 9

Κοντά στη δικαίωση οι διαγραφέντες της "Ομόνοιας"

• Σελίδα 3

Μεγάλη η επιτυχία του χορού του "Κοραή"

• Σελίδα 14

Στους 5 βαθμούς το προβάδισμα του Ολυμπιακού επί ΠΑΟ-ΑΕΚ

• Σελίδες 19-26

“ΕΣΕΙΣ ΦΤΑΙΤΕ”

Το 62% των Ελλήνων αποδίδει ευθύνες στο Χριστόδουλο

ΑΘΗΝΑ.-

Την έντονη δυσφορία του για τη στάση της κυβέρνησης στην κρίση της εκκλησία εξέφρασε ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος στη συνάντησή του στο μέγαρο της αρχιεπισκοπής με εφτά ιεράρχες. Όπως φέρεται να είπε "δεν μπορεί η κυβέρνηση να καταλάβει πως λειτουργεί η Εκκλησία. Δεν μπορεί να μας υποδεικνύουν την κάθαρση όταν αυτή τη στιγμή ήδη γίνεται".

Στον προβληματισμό του βρήκε σύμμαχο τον μητροπολίτη Πειραιά και πνευματικό του πατέρα κ. Καλλίνικο: "Ο αρχιεπίσκοπος δε χρειάζεται συμβουλές", προσθέτοντας ότι η Εκκλησία πάντα αυτοκαθαρείται. "Η μετάνοια είναι τορπίλη ενάντια στην αμαρτία και η εκκλησία είναι γεμάτη μετάνοια", είπε.

Ρεπορτάζ του Alpha διαπιστώνει κλίμα ενότητας και ομοψυχίας σ' όλους τους ιεράρχες που συναντώνται τις τελευταίες ημέρες με τον προκαθήμενο της ελλαδικής Εκκλησίας. Ο κ. Χριστόδουλος το Σάββατο συνάντησε την τρίτη ομάδα ιεραρχών. Όλοι μαζί αποφάσισαν να παραμερίσουν τις οποίες διαφωνίες και από κοινού να αντιμετωπί-

Συνέχεια στη σελίδα 17

Απαγορεύθηκε η θεία κοινωνία σε μέλος της κοινότητας Κορόνας

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ - ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Μήνυμα ειρήνης έδωσε κατά τις επαφές της στην Τουρκία η αντιπροσωπεία του ΔΗΣΥ, δήλωσε ο Πρόεδρος του κόμματος Νίκος Αναστασιάδης, μετά τη συνάντηση της αντιπροσωπείας με τον Τούρκο Πρωθυπουργό Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν. (Σελ. 30)

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.-
Του Αποστόλη Ζουπανιώτη

Με απαγόρευση της θείας μετάληψης και της συμμετοχής στα ιερά μυστήρια τιμώρησε η Ιερά Αρχιεπισκοπή τον ταμία του μη αναγνωρισμένου κοινοτικού συμβουλίου της Κορόνας, Φώτη Μαυρίδη, επειδή δεν προσήλθε στο πνευματικό δικαστήριο. Η απόφαση αυτή, σε συνδυασμό με την κλήση που εστάλη προς όλα ανεξαίρετως τα μέλη του κοινοτικού συμβουλίου, αποτελεί - σύμφωνα με κοινοτικούς παράγοντες - αρνητική εξέλιξη, η οποία ουσιαστικά εξανεμίζει τις πιθανότητες εξεύρεσης συμβιβασμού και τορπιλίζει τις προσπάθειες που καταβάλλει ο μητροπολίτης Μελόης Φιλόθεος κι ο ιερέας π. Νικόλαος Ρετσελάς.

Κοινοτικοί παράγοντες, που συζήτησαν την εξέλιξη το βράδυ της Πέμπτης, εκτιμούσαν ότι η συνέχιση της διαδικασίας των πνευματικών δικαστηρίων, παρά την προσπάθεια Φιλόθεου, ήταν αποτέλεσμα της εμμονής του πρωτοσυγκελλεύοντα επισκόπου Σάββα, που χρησιμοποιεί αυτή την οδό για ωθήσει τα πράγματα στα άκρα, με στόχο να αποτελέσει η Κορόνα προηγούμενο και για άλλες περιπτώσεις. Παράλληλα, επιβεβαιώνει όσα εγράφησαν στην GreekNews το τελευταίο διάστημα, ότι ακολουθώντας νομικές συμβουλές, η Ιερά Αρχιεπισκοπή

Συνέχεια στη σελίδα 3

Η ΑΛΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ "ΖΟΡΜΠΑ"

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.-

Μιά άλλη καλλιτεχνική πτυχή του αείμνηστου ηθοποιού Αντονι Κουίνς, έγινε γνωστή στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου, στο Terrace on the Park, στην παρουσίαση του βιβλίου της συζύγου του Κάθριν Κουίν, "Με το μάτι του Αντονι Κουίν, μιά ζωή δημιουργίας και συλλογής έργων τέχνης".

Στο βιβλίο - που το παρουσίασε ο μετεωρολόγος Νικ Γκρέγκορι - υπάρχουν πάμπολλα από τα έργα του καλλιτέχνη, πίνακες ζωγραφικής, γλυπτά κ.α. Ορισμένοι από τους πίνακες εκτέθηκαν στην αίθουσα της εκδήλωσης. Μίλησαν επίσης, ο Ντίνος Παύλος - διοργανωτής - κι η κόρη του Εφη, ενώ παρευρέθησαν, ο πολιτειακό βουλευτής Μιχάλης Γιάνναρης και τα δύο παιδιά του αείμνηστου ηθοποιού. (Ρεπορτάζ στη σελίδα 37)

Η Κάθριν Κουίν ποζάρει δίπλα σε αυτοπροσωπογραφία του αείμνηστου συζύγου της.

Ο "ΨΗΛΟΣ"

Αφιέρωμα στο Μίκη Θεοδωράκη

Του ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Έχω ένα πρόβλημα με τις σημειώσεις μου. Δεν μπορώ πια να τις διαβάσω, ούτε και στο κλειστό κύκλωμα της τηλεόρασης με το οποίο χάρις στον αξέχαστο Πλουτή Σέρβα εξακολουθώ να επικοινωνώ με τον γραπτό λόγο. Το μηχάνημα διαβάζει τυπωμένα κείμενα κι' οι σημειώσεις μου είναι γραμμένες με το χέρι και σε σημειωματάρια μικρά, μερικά από τα οποία άρχισαν μια

Συνέχεια στη σελίδα 33

Ο "Ψηλός" Αφιέρωμα στο Μίκη Θεοδωράκη

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

νότα να ξεθωριάζουν.

Όταν ύστερα από κάθε καινούργια συνάντηση με τον Μίκη κατέγραφα τις κουβέντες, τις σκέψεις του, πίστευα, πως στοιχειοθετούσα ένα πολύτιμο αρχείο. Και να τώρα που θέλω να γράψω κάτι ιδιαίτερο-προσεγγίσαμε κι' οι δυο μας αισίως τα ογδόντα-ανακαλύπτω πως θα πρέπει να στηριχτώ αποκλειστικά στην μνήμη.

Μπροστά μου και ο Μίκης των οργισμένων διαδηλώσεων μετά την δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, και ο Μίκης του Παρισίου στα χρόνια της Χούντας κι' ο Μίκης στην Κύπρο κι' ο Μίκης όμως στο σπίτι της Επιφανούς αντίκρου ακριβώς της Ακρόπολης. Τον έχω όμως μπροστά μου και στο Βραχάτι, στο σπίτι πλάι στην θάλασσα. Μπροστά μου βρίσκεται και στο άλλο σπίτι του Σαρωνικού αυτή τη φορά, στο σπίτι των Περγαλιδών. Πόσοι και πόσοι τόποι είναι για μένα δεμένοι με τον "Ψηλό", με την άπλα της σκέψης του, με την ακτινοβολία της παρουσίας του! Όπου βρισκόταν γέμιζε τον χώρο, γινόταν αυτόματα το κέντρο, το σημείο αναφοράς.

Πρώτη-πρώτη όμως εικόνα που ξετυλίγεται αυτή την στιγμή μπροστά μου είναι ένα διαμερισμάκι σε εργατική συνοικία του Παρισίου με τραπέζια στρωμένα παντού. Στην κρεβατοκάμαρα, στον διάδρομο, στην κουζίνα. Κι' απάνω ταραμοσαλάτες, κι άλλες ανατολίτικες λιχουδιές. Κι' επικεφαλής ο Μίκης να διευθύνει με τις χερουκίες του μίαν απίθανη χορωδία. Ήταν όλοι Τούρκοι δημοκράτες, πολιτικοί πρόσφυγες. Την συγκέντρωση την φιλοξενούσε ο φίλος μου, ο Ενίς Τσοσκούν, ο γραμματέας της Τουρκικής Επιτροπής Ειρήνης που παρεμπιπτόντως όταν τα κατάφερε και τόσκασε από την στρατοκρατούμενη Τουρκία με πήρε στο τηλέφωνο, μου είπε πως δεν ξέρει που να πάει κι' εγώ του είπα "πήγαινε στο Παρίσι, θα σου προσφέρει στέγη ένας φίλος μου." Έτσι κι έγινε. Βρήκε στέγη για κάποιο διάστημα. Είχε το επάγγελμα του, ήταν δικηγόρος. Επιβίωσε. Κάποια στιγμή τα κατάφεραν κι' η σύζυγος του κι' ο γιός του να το σκάσουν και τα έξοδα πολλαπλασιάστηκαν. Ετοιμάζαν τώρα όλοι μαζί ανατολίτικα σαλατικά στο σπίτι κι' εκείνος τάκανε διανομή σ' εσπιατόρια.

Όταν βρεθήκαμε με τον Ενίς στο Παρίσι έτυχε εκείνες τις μέρες να βρίσκεται εκεί και ο Μίκης, που ήταν ένας θρύλος στην Τουρκία κι' ο Ενίς προθυμοποιήθηκε να μας φιλέψει όλους μαζί. Και για να δώσει και πολιτικό τόνο στο τσιμπούσι μάζεψε και τους συναγωνιστές του που το θεώρησαν μεγάλη τιμή να συμπάγουν με τον Μίκη Θεοδωράκη.

Υπάρχει και μια λεπτομέρεια γύρω απ' αυτή την συνάντηση που αξίζει να την αναφέρω. Εμείς είχαμε πάει στου Ενίς πιο μπροστά, τα τραπέζια ήταν ήδη στρωμένα, κι' η Έλλη πρόσεξε σαν κερασάκι στο κάθε πιάτο και μια ελιά.

-Αμάν, να τις βγάλουμε- είπε η Έλλη. Ο Θεοδωράκης δεν μπορεί να δει ελιά μπροστά του. Είναι αλλεργικός

Προλάβανε κι' απομάκρυναν τις ελιές, η άσφρηση όμως του Μίκη αποδείχθηκε πολύ ισχυρή.

-Εδώ μου μυρίζει ελιά-είπε μόλις κάθισε.

Η μέρα όμως κύλησε σε μια πρωτοφανή έξαρση. Ήταν τρομερά ευαίσθητος στο θέμα σχέσεις με το γείτονα Τουρκικό λαό. Γι' αυτό και δεν κουραζόταν να μιλά και να προπαγανδίζει την ιδέα της φιλίας. Μέχρις αργά το βράδυ το σπίτι του Ενίς αντηχούσε τραγούδια.

Τραγουδίσαμε κι' επαναστατικά τραγούδια, την διεθνή, όλα μπήκαν στην σειρά σε μια ατμόσφαιρα λεβεντιάς.

Ζεστός, αυθόρμητος ο Μίκης φωτογραφήθηκε με όλους και με τον καθένα ξεχωριστά. Όταν αργότερα έστησε την Ελληνοτουρκική Επιτροπή Φιλίας και την Άνοιξη του 88, πήγε στην Κωνσταντινούπολη ως Πρόεδρος της επιτροπής μίλησε και για το έγκλημα της εισβολής στην Κύπρο αλλά και για τα

Από αριστερά: Μαρία Φαραντούρη, Μίκης Θεοδωράκης και Βύρων Φιδετζής στην συνέντευξη τύπου στο Μέγαρο Μουσικής για τις εκδηλώσεις που διοργάνωσε ο ΟΜΜΑ για τον εορτασμό των ογδόντα χρόνων του Μίκη Θεοδωράκη

δικά μας λάθη. Αρκετοί τότε δεν τον κατάλαβαν. Ιδιαίτερα εδώ στο νησί.

Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας τότε, Γιώργος Βασιλείου, είχε ήδη ανακοινώσει την παρασημοφόρηση του Θεοδωράκη για την προσφορά του στον αγώνα για την Ελευθερία. Και να, ακούστηκαν φωνές που απαιτούσαν να κλείσουν και τα λιμάνια και τα αεροδρόμια. Η Κύπρος ήταν απαγορευμένη ζώνη για τον Μίκη Θεοδωράκη!

Ήταν δύσκολες, πολύ δύσκολες εκείνες οι μέρες και για μένα προσωπικά. Γιατί ο Πρόεδρος Βασιλείου μου είχε αναθέσει τον ρόλο της διευθέτησης του προβλήματος.

Με την Ματαιώση φυσικά της επίσκεψης. Πήρα τον Μίκη στο τηλέφωνο κι' άρχισα από μακριά, μίλησα για τις ευαισθησίες και τις πληγές που υπήρχαν ακόμα στο νησί, για να καταλήξω με την παράκληση να κατανοήσει την λεπτή θέση του νεοεκλεγέντος Προέδρου. Κατανόησε, κατάπιε την πίκρα κι' όταν αργότερα ο Βασιλείου του έστειλε επιστολή με ευχές για τα γενέθλια του τον ευχαρίστησε με μια δική του ζεστή επιστολή.

Δεν ήταν όμως η πρώτη φορά που η Κύπρος έκλεινε τις πόρτες της στον Θεοδωράκη. Στα χρόνια της χούντας όταν ήταν βρισκόταν εξόριστος εκτός Ελλάδος προσκλήθηκε στην Βηρυτό με την ορχήστρα του και με την ευκαιρία εξέφρασε και την επιθυμία να επισκεφτεί και την Κύπρο. Επενέβησαν όμως αμέσως οι γνωστές καταστάσεις, κι' ο Μακάριος είπε όχι.

Προαγριώθηκε όμως το αεροπλάνο του στο τότε αεροδρόμιο Λευκωσίας και πήγαμε οι φίλοι του να τον δούμε. Δεν εξέφρασε ούτε και τότε πίκρα. Μας κατανόησε.

Αργότερα, φυσικά, επί προεδρίας Κληρίδη τήμησε η Κύπρος όπως έπρεπε τον μεγάλο μουσικοσυνθέτη που όπου πήγαινε έθετε ως προτεραιότητα το πρόβλημα της κυπριακής ελευθερίας. Ένα όνειρο του Μίκη ήταν να οργανώσει μια μεγάλη συναυλία στην Πράσινη Γραμμή της Λευκωσίας, μια συναυλία που ν' απευθυνόταν το ίδιο προς τους Ελληνοκύπριους όσο και προς τους Τουρκοκύπριους. Η συναυλία αυτή μόλις τελευταία έγινε κατορθωτή. Και τραγουδίσαν σε αυτή και η Μαρία Φαραντούρη κι' ο Τούρκος Λιβανελί. Κι' ο Μίκης έστειλε όλους χαρά το μήνυμά του.

Τα χρόνια κουβάλησαν οπωσδήποτε μαζί τους και προβλήματα υγείας. Τον φοβήθηκα πολύ όταν πέθανε ο μικρότερος του αδερφός, ο Γιάννης. Ήμουν πολύ φίλος και με τον Γιάννη. Ήταν δημοσιογράφος. Εύθυμος, πολύ εύθυμος άνθρωπος ο Γιάννης ήταν όλος ανέκδοτα και γελούσε, πως γελούσε. Ο Μίκης τον είχε κατά κάποιο τρόπο υπό την προστασία του. Τον είχε πάρει στο Παρίσι για να σπουδάσει. Όταν ο Μητσotάκης έγινε Πρωθυπουργός κι' ο Μίκης ανάλαβε για μια σύντομη

περίοδο Υπουργός Επικρατείας πήρε μαζί του στο υπουργείο και τον Γιάννη. Ήταν ένα λάθος, θα έλεγε αργότερα αυτή η θητεία σε κυβέρνηση της δεξιάς. Είχε την ψευδαίσθηση πως θα μπορούσε να κάνει πράγματα.

Με τον θάνατο του Γιάννη ο Μίκης έπεσε σε μια βαθειά κατάθλιψη. Είχε και προσωπικά περιπέτεια υγείας. Κοιμόταν συνεχώς. Δεν ήθελε να δει κανένα. Είχε σταματήσει να γράφει, να συνθέτει. Πήγαμε στο Βραχάτι για να τον δούμε, είχαμε προειδοποιήσει, καθήσαμε με την κολλή μας Μυρτώ τον φύλακα άγγελό του και τα είπαμε. Περιμέναμε, περιμέναμε δεν έλεγε να ζυγνήσει.

Και σ' εκείνη την περίοδο όμως ο Μίκης δεν έχασε το χιούμορ του. Αυτοσαρκαζόταν. Η σάτιρα ήταν πάντα ένα δυνατό στοιχείο στην προσωπικότητα του Μίκη. Είχε πάντα έτοιμες στις κουβέντες χαρακτηρισμούς για πολιτικές καταστάσεις και πρόσωπα. Ο ίδιος κρατούσε με πείσμα την μοναχική του πορεία στα πολιτικά πράγματα, μια πορεία που πολλές φορές πήγαινε ενάντια στο ρεύμα. Αυτό όμως δεν τον πολυσκόπιζε. Στον όρο Αριστερός έδινε εύρος που πήγαινε πίσω στις καταβολές της μαρξιστικής σκέψης και δράσης.

Βάσα, το πέτρινο αυτό χωριουδάκι καταμεσής στ' αμπελία εκπέμπει μια τέτοια ενέργεια που σκλαβώνει τους ξένους. Τον Μίκη και την Μυρτώ τους πήγαμε στο χωριό σ' ένα διάλειμμα των συναυλιών Θεοδωράκη-Χατζηδράκη στην Κύπρο. Άνετος ο Μίκης μόλις μπήκαμε στο Παλάτι με τις δύο καμάρες κι' είδε το ντιβάνι με την προβιά πλάι στο τζάκι είπε: "εδώ θα ξαπλώσω και θα πάρω ένα υπνάκο!" Και πράγματι ξάπλωσε και λαγοκοιμήθηκε.

Η φωτογραφία από την "ανάπαυση του πολεμιστή", αυτή την λεζάντα βάλουμε στο αλμπόμ όπου την τοποθετήσαμε, βρίσκεται πλάι σε πολλές άλλες. Φυλλομετρώ τώρα το αλμπόμ. Είναι ένας τρόπος να ζυγνήσω μνήμες. Σταματώ και μίαν άλλη, πιο παλιά, του 1966 στο Βαρώσι. Έδινε συναυλία εκεί. Είμασταν όλοι νέοι τότε. Μαζί, στην φωτογραφία, κι' ο φίλος μου ο Χρύσης κι' η Φάνη. Τα σύγνεφα στον ορίζοντα υπήρχαν δεν είχαν πλακώσει όμως ακόμα οι μεγάλες καταγίδες ούτε εδώ, στο νησί, ούτε και στην Ελλάδα. Ο Μίκης βρισκόταν ήδη στην κορυφή. Είχε πραγματοποιήσει το μεγάλο άλμα κι' έδεσε την μεγάλη Ελληνική ποίηση με μια μουσική που είχε τις καταβολές της στο γνήσιο ελληνικό δημοτικό τραγούδι και στις μελωδίες που γεννούσαν οι απόκληροι της ζωής. Πλάι στην φωτογραφία αυτή μια άλλη που τράβηξα κάπου τριάντα χρόνια πιο ύστερα στο Λουξεμβούργο. Ήταν τότε το Λουξεμβούργο η πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης και φιλοξενούσε την παγκόσμια πρεμιέρα της "Ηλέκτρας", της πρώτης μιας σειράς μελοδραμά-

των του Μίκη με κεντρικούς χαρακτήρες μορφές του αρχαίου ελληνικού δράματος. Εκεί γίναμε με την Έλλη μάρτυρες του ποια θέση κατέχει ο Μίκης Θεοδωράκης στον διεθνή καλλιτεχνικό στίβο. Ότι και να πούμε για την αποθέωση της οποίας έτυχε είναι λίγο. Συναντήσαμε εκεί προέδρους τριών-τεσσάρων διεθνών ιδρυμάτων φίλων της μουσικής Θεοδωράκης. Συναντήσαμε μουσικολόγους που είχαν που είχαν γράψει διατριβές και βιβλία για τον Θεοδωράκη. Εκεί συναντήσαμε φανατικούς θαυμαστές της μουσικής Θεοδωράκη. Και όχι μόνο των τραγουδιών του αλλά και της συμφωνικής του μουσικής.

Πλάι εδώ και δυο άλλες φωτογραφίες. Η μια στο Βραχάτι κι' άλλη στην βεράντα του σπιτιού μας στην Λεμεσό. Στην πρώτη ο Μίκης σε μια μεγάλη, ψάθινη καρέκλα με το μαγικό, ένα μικρό εγγονό του ξαπλωμένο μπρούμυτα στα γόνατα του και το χέρι υψωμένο και είναι έτοιμος να χαστουκίσει τον μικρό στα πισινά. Κάτι θα μας έλεγε και θα είχε παθιαστεί.

Στην δεύτερη είμαστε όλοι εκεί, όλη η οικογένεια με τον Μίκη στο κέντρο, να τον στεφανώνουν τα κλωνιά της ροδιάς. Θυμάμαι καλά εκείνο το βράδυ. Οι κουβέντες μας είχαν πάει πολύ μακριά. Ήταν η περίοδος που ο Μίκης επεξεργαζόταν το μεγαλειώδη πρόγραμμα του για τις ανθρωπομονάδες που οι εξοντωτικοί ρυθμοί της δουλειάς τις εξαπνούν. Όνειρο του που το είχε μεταλλαμπαδεύσει και σε τέτοιες προσωπικότητες όπως τον Μιττερνάν ήταν η δραστική μείωση του ωραρίου δουλειάς έτσι που ο άνθρωπος να έχει μπροστά του επαρκή χρόνο για ν' απορροφήσει τα πνευματικά-καλλιτεχνικά αγαθά. Στα χρόνια της θητείας του στο υπουργείο Επικρατείας είχε στήσει και επιτροπή με σκοπό την ενδελεχή μελέτη του όλου θέματος. Είχε οραματιστεί επίσης πρόγραμμα Ευρωπαϊκού βεληνικού με τους Δελφούς στο κέντρο.

Μια μακροσκελή συνέντευξη γύρω από το θέμα που μου είχε δώσει εκεί στο γραφείο του την είχα δημοσιεύσει στο "Φιλελεύθερο"

Όχι, ο Μίκης, ο δικός μας Μίκης, δεν είναι απλώς ένας μουσουργός οικουμενικών διαστάσεων είναι κι' ένας οραματιστής που δρασκελά την εποχή του. Είναι ένας ανεκτίμητος θησαυρός για την Ελλάδα και τον κόσμο.

**** Το κείμενο "Ο Ψηλός" συμπεριλαμβάνεται σε ανέκδοτη συλλογή του κυπρίου πεζογράφου Πανίκου Παιονίδη με τον τίτλο: "Η Μικρή μου Πινακοθήκη" όπου παρατίθενται πορτρέτα επωνύμων καλλιτεχνών-δημιουργών, που, όπως λέει ο συγγραφέας, του χάρισαν την ευλογία της φιλίας τους. Ευχαριστούμε τον φίλο Παιονίδη γιατί μας έδωσε την άδεια να δημοσιεύσουμε το πορτρέτο του μεγάλου μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη που γιορτάζει φέτος τα 80χρονα του.

